

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. София, 17.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 13.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **2123** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалбата на [фирма] – [населено място], чрез адв. П. срещу уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх.№ 1500/15.02.2011г. издадено и подписано от М. П., директор на ОД на Държавен фонд “Земеделие” – В., с което му е отказано плащане на субсидии по подаденото от жалбоподателя заявление за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания /СМДП/ за кампания 2009г.

С жалбата се излагат доводи за нищожност, евентуално незаконосъобразност на обжалвания акт като постановен при съществено нарушение на административно-процесуалните правила и противоречие с приложимия материален закон. Иска се отмяна на незаконосъобразния отказ за плащане. Претендират се разноски.

Ответникът, чрез процесуалният си представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Претендира разноски като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателя за защитата по делото.

Съдът, като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] – [населено място], е подало общо заявление за единно плащане на площ за кампания 2009г. с уникален идентификационен номер /У./ 06/030709/23944 за финансово подпомагане по СМДП за кампания 2009г. Кандидатствало е по Схемата за

единно плащане на площ /СЕПП/ по Схемите за националните доплащания на площ /СНДП/ и др.

За декларираните площи по СЕПП с искана финансова помощ в размер на 64 128,17лв., оторизираната сума по СЕПП била определена на 0лв., а по НДДП – от заявена 29 830,65лв. – оторизирани 0лв. ДФЗ – РА отказала финансово подпомагане в пълния заявен размер на основание: чл.43 ал.3 т.1-5 от ЗПЗП, тъй като кандидатът е заявил площи, които не стопанисва и за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването не е отстранено.

Редът и условията за подаване на заявлението и по двете схеми са уредени в Наредба N 107 от 23.08.2006г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на площ на Министъра на земеделието и горите, действала към момента на подаване на заявлението. За изпълнението на функциите на Разплащателната агенция е създадена И.- Интегрирана система за администриране и контрол/чл.30 от Закона за подпомагане на земеделските производители/. По тази система се извършва автоматичен контрол на подадените от земеделският стопанин данни и се определят крайните данни, спрямо които се изчисляват преките плащания от ЕС. Съгл.чл.24 от Наредба N 105 от 22.08.2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и използване на И., системата включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. Разплащателната агенция извършва задължителните административни проверки на заявленията, като съпоставя включените в тях данни с данните от системата за регистрация на кандидатите и на подадените заявления за подпомагане. Административните проверки включват : проверки за допустимост на кандидата; проверки за допустимост на земеделските площи; кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри; кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин.

Съгл.чл.12,т.1 от Регламент /ЕО/N 1975/2006г. на Комисията и чл.37,ал.3 от ЗПЗП, ДФ”Земеделие”-Разплащателна агенция е задължена да извърши проверка на място на минимум 5 % от всички бенефициенти,които съгл. СЕПП ползват финансово подпомагане. Съгл.чл.14,§ 1 от Регламента, проверките на място се разпределят за цялата година въз основа на анализ на риска,свързан различните форми на финансово подпомагане, съгл.всяка мярка за развитие на селските райони. В конкретния случай жалбоподателят не попада в избраните по метода на риска заявления.

Видно от данните по делото, от административната проверка се установило, че два от парцелите, декларирани от жалбоподателя, се „застъпват”, т.е. съвпадат със заявени от друг кандидат земеделски блокове. Установено е, че двойно заявени се оказали площите:

1. БЗС № 46810-243-3 – с декларирана площ 10,39 ха и трайно предназначение царевица за зърно /видно от карта на блок/ като застъпването е с деклариран от [фирма] блок земеделско стопанство, а застъпената площ в размер на 10,39 ха;
2. БЗС № 46810-299-18 – с декларирана площ 80,32 ха, от които 60,76 ха с трайно предназначение мека пшеница и 19,56 ха с царевица за зърно / по карта на блок/ като застъпването е с [фирма] в размер на 60,76 ха.

Видно от писмените доказателства и заключението на СТЕ, което съдът кредитира като добросъвестно и компетентно изготвено, за установяване принадлежността на двойно заявените площи, визириани по-горе, жалбоподателят е представил Споразумение № 5294 от 11.08.2008г. и Договор за наем със [фирма].

От допуснатите и събрани по делото свидетелски показания, които съдът кредитира като непротиворечиви и достатъчно конкретни, се установява, че жалбоподателят е обработвал през разглеждания период от време земеделска земя в големи размери в [населено място], [община], област В., отглеждайки различни култури – пшеница, царевица, слънчоглед, като част от земята е била наета от друг собственик и ползвана в продължение на две години.

Предвид неустановяване на кандидата – действителен ползувател на заявените и застъпени парцели, ответникът отказал претендираното заплащане на субсидии на двамата заявители.

Процесното уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх.№ 1500/15.02.2011г., с което та жалбоподателя е отказано плащане на субсидии по подаденото от него заявление за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания /СМДП/ за кампания 2009г., е било издадено и подписано от М. П., директор на ОД на Държавен фонд “Земеделие” – В..

Видно от данните по делото, с Протокол № 5 от заседанието на УС на ДФ „Земеделие” от 20.05.2010г., е било взето решение /т.3 от Протоколните решения, виж стр.14 от дело/, с което на основание чл.19 ал.1 т.7 от ЗПЗП връзка чл.6 ал.2 т.4, чл.11 ал.1 чл.13 ал.3 и чл.64 от У. правилник на ДФЗ, се предоставяла възможност на изпълнителния директор на Фонда да делегира правомощията си по подписване на уведомителните писма за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. на директорите на ОД на ДФЗ и на заместник-изпълнителния директор на Фонда – Мюхеттин К..

По делото е представена заповед № 01-РД/1413 от 02.06.2010г. на изпълнителния директор на ДФЗ, с която на директори на Областните дирекции на ДФЗ, между които и ОД със седалище [населено място] били делегирани правомощия да издават и подписват уведомителните писма за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г в рамките на териториалния обхват на ръководените от тях териториални структури.

Жалбата срещу уведомителното писмо е подадена чрез ДФ „Земеделие” с вх. № 02-2600/1602 от 28.02.2011г.

Предвид горните фактически констатации, след извършена проверка по реда на чл.168, ал.2 връзка чл.146 от АПК, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на обжалване ИАА.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е валиден, но незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за нищожност на уведомителното писмо като издадено от некомпетентен орган. Процесният акт е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия и в предвидената в чл.59 от АПК форма.

Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройственият правилник на Държавен фонд „Земеделие”, фондът е самостоятелно юридическо лице, което работи на извънбюджетна сметка. ДФ”З” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Р.България съгл.заповед N РД-09-835 от 20.12.2007г.на министъра на земеделието и продоволствието, обнародван в ДВ,бр.2 от 08.01.2008г.,съгл.чл.8,ал.1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г Съгласно чл.11, ал.2, т.4 от ЗПЗП ДФ”Земеделие” изпълнява функциите на разплащателна агенция от

датата на издаване на акта за акредитация при спазване на реда и условията на Наредба №79/2006г. Съгласно чл.20а от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФЗ е изпълнителен директор на РА.

От представената с административната преписка заповед № 01-РД/1413/02.06.2010 г. на изпълнителният директор на ДФЗ „Земеделие“ на основание чл. 20а от ЗПЗП и чл. 11, ал.1, чл. 64, ал. 2 от У. правилник на ДФЗ „Земеделие“ и въз основа на взето решение на Управителния съвет на ДФЗ „Земеделие“, съгласно т. 3 от Протокол № 5 от заседание на УС, състояло се на 20.05.2010 г. /също приложен към преписката/ е видно, че изпълнителния директор е делегирал права по издаване и подписване на уведомителни писма на директорите на областни дирекции изброени в заповедта.

С оглед гореизложеното, съдът намира оспореният акт за валидно издаден въз основа на надлежно делегиране на правомощия, следователно и годен да произведе предвиденото от законодателя правно действие.

Процесният ИАА обаче е незаконосъобразен като издаден в противоречие с приложимия материален закон и при съществено нарушение на административно-процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП, Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по СЕПП, когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площ не е отстранено. Аналогична на нея по съдържание е и нормата на чл. 47, ал. 2, т. 6 от ЗПЗП, която изрично разпорежда, че Разплащателната агенция намалява размера на плащанията по СНД, когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления.

В конкретния случай е безспорно установено, че Разплащателната агенция е извършила кръстосана проверка между данните в отделните заявления, при която е установила, че има застъпена площ, визирано по размер по-горе в обстоятелствената част, която е заявена от още двама бенефициенти, предвид което е изпратила на жалбоподателя уведомление за изясняване принадлежността на двойно заявените площи – два броя БЗС.

Установено е, а и не се оспорва от ответника обстоятелството, че жалбоподателят е представил писмени доказателства /посочените по-горе договор и споразумение/, установяващи правото му на ползване на засегнатите площи, въпреки представянето на които ответникът не е извършил корекции и приел за установени същите застъпени територии в посочения по-горе размер. Като основание за недопускане на корекции ответникът се позовава на представено от третото за спора лице [фирма] идентично на описаното по-горе споразумение и на констатациите на вещото лице от състава на СТЕ за невъзможност за установяване на действителния ползвател на застъпените площи при наличието на представените документи.

Верно е, че съгласно Инструкцията за попълване на декларация за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече от един заявител, санкции не се налагат на даден земеделски стопанин, единствено когато другият кандидат се откаже напълно от застъпващите се площи, а данни за подобно поведение не са налице.

В конкретния случай, обаче, с оглед еднозначните показания на допуснатите и разпитани трима свидетели, неоспорени и неопровергани от ответника с годни и относими доказателствени средства, следва да се приеме, че невъзприетите от ответника факти и обстоятелства за надлежно ползване на застъпените площи отстрана на жалбоподателя са доказани и следва да бъдат съобразени.

Предвид установените факти с представяне на документи и потвърждаващи ги гласни

доказателства, сочещи на упражнявано право на ползване върху спорната територия от един от земеделските стопани – в случая в лицето на жалбоподателя, той следва да получи субсидия за тези площи, като те съответно бъдат изключени от заявлението на останалите кандидати и санкционирани от първоначално полагащата им се помощ.

С тези аргументи съдът намира, че неправилно и в нарушение на административно производствените правила, задължаващи административния орган прецизно да изясни всички значими за претендираното право факти и обстоятелства, ответникът е определил процесната /застъпената/ площ като недопустима за подпомагане, по причина за неотстранено застъпване.

Съгласно Регламент /ЕО/ № 1973/2004 на Комисията, чл.138, при установено наддеклариране по СЕПП над 30 % , но до 50 % - не се изплаща субсидия по схемата, т.е. санкционира се цялата допустима за финансово подпомагане площ. Съгласно Регламент /ЕО/ № 796/2004 на Комисията, чл.51, при установено наддеклариране по СНД над 20%, но до 50% - не се извършва подпомагане и крайната оторизирана сума е равна на „0”.

Съдът намира, че не може да се приеме, че административният орган правилно е наложил, респективно извършил изчислението на санкциите по двете схеми, тъй като от всички представени с преписката доказателства и непротиворечащите им събрани в хода на съдебното производство доказателства се установява, че с действията си е допуснал съществени нарушения на административно производствените правила, което е довело и до неправилно прилагане на приложимите материалноправни норми от европейското и националното законодателство.

По изложените съображения, жалбата на [фирма] срещу процесното уведомително писмо, с което са отказани изцяло за оторизиране сумите по СЕПП и СНД поради приета за недопустима за подпомагане двойно декларирана площ, е основателна и следва да бъде уважена.

Процесното уведомително писмо следва да бъде отменено като незаконосъобразно и преписката – върната на административния орган за произнасяне по заявлението съгласно мотивите и съдържащи се в тях указания на съда.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя следва да се присъдят разносните по делото в действителния заплатен от страната размер – 350лв., от които 50лв. д.т. и 300лв. –внесен депозит за възнаграждение на вещо лице. Тъй като по делото липсват доказателства за уговорен и заплатен адвокатски хонорар / виж пълномощно – стр.86 от делото/, присъждане на такъв не се дължи.

Ръководен от гереизложеното, на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма] – [населено място], чрез адв. В. П. от АК – В., уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх.№ 1500/15.02.2011г. издадено и подписано от М. П., директор на ОД на Държавен фонд “Земеделие” – В., с което е отказано плащане на субсидии по подаденото от жалбоподателя заявление за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания /СМДП/ за кампания 2009г., като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по искането съобразно съдържащите се в мотивите на решението указания.

ОСЪЖДА Държавен фонд “Земеделие” – РА да заплати на на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя М. Й. Т., разноските по делото в размер на 350лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: